

כיצד הפכה נס ציונה המנומנמת למוקד האלים ביותר של המחאה נגד נתניהו

קשה להתעלם מהגרעין הקשה של תומכי נתניהו שהחל להתייצב בחודשים האחרונים אל מול המפגינים בעיר. מדי שבוע, הם פוקדים את המקום כשהם מצוידים במערכת הגברה ושלטי "שמאלנים בוגדים", ובקבוצת הווטסאפ שלהם נשמעים איומים לפגוע בפעילי המחאה. כעת, לאחר שבתיים סומנו, החלו תושבי העיר שתויגו כ"סמאלנים" לחשוש גם מתקיפה אלימה

בר פלג 18.12.2020 11:12

נס ציונה איננה מסוג המקומות שמעוררים מחשבות על אקשן ועל סכנה, אך בשבועות האחרונים נהפכה העיר המנומנמת למוקד החיכוך הגדול ביותר במחאה המתמשכת נגד ראש הממשלה בנימין נתניהו. סימון בתי פעילי שמאל בכתובות גרפיטי ובמדבקות, איומים אישיים, איחולי מוות, השלכת גללים של בעלי חיים במקום שעומדים בו המפגינים נגד נתניהו — כל אלה הם רק חלק מהפעילות שגורמת לחוקרי החטיבה היהודית של שב"כ לרחרח באזור. במוצאי שבת אף נזרק רימון הלם לעבר בית בעיר, ובשב"כ בודקים את החשד שהרימון כוון לעבר מפגינים נגד ראש הממשלה.

הם אינם רבים — כ-20, פחות או יותר, חלקם קטינים - אך קשה להתעלם מהגרעין הקשה של תומכי נתניהו שהחל להתייצב בחודשים האחרונים מן העבר השני של צומת הקניותר, לעתים מול מאות מפגינים. זאת, בין היתר, בשל מערכת ההגברה שהם מקפידים להביא עמם למקום. הם מכנים את עצמם "הפנתרים של הימין, נס ציונה" בקבוצת ווטסאפ המשמשת אותם להתארגנות ולהעברת מסרים, ומדי שבוע הם פוקדים את המקום כשהם מניפים שלטי "שמאלנים בוגדים" ואת דגלי הליכוד.

אחד הגורמים הבולטים במחאת הנגד הוא תושב העיר ופעיל הימין רן כרמי בוזגלו. אף שכרמי בוזגלו לא מתייצב להפגין מדי שבוע, והוא אינו לוקח חלק בפעילות האלימה, נראה כי הוא עודד אחרים להגיע למקום. "הימין לא עמד בנס ציונה, אבל אחרי שהותקפתי הופתעתי לשמוע שחבר'ה התארגנו למחאה שם", נזכר כרמי בוזגלו, תוך שהוא מתייחס לתקרית שבה פעיל שמאל נגח בו ושבר את אפו. "אני באתי כמה פעמים כדי להודות להם ואז זה התפתח לכיוונים שלא מתאימים לי. אני כבר לא מגיע לשם, אבל לא הפסקתי את הפעילות".

כרמי בוזגלו מוסיף ומבהיר כי הוא מתנגד לביטוי "בוגדים", אך לא משום שהוא "יפה נפש", כדבריו. "אני פשוט חושב שההגדרה לאנשים שמשתפים פעולה עם הגרועים שבאויבנו במוצהר היא לא בוגדים", הוא מפרט, "הם פשוט עושים זאת מבחירה ובמוצהר, הם לא רואים בי חלק מהם ולכן הם לא בוגדים בי".

כך או כך, נראה שהחבורה של תומכי נתניהו כוללת רק עוד שלושה או ארבעה מקומיים נוספים. השאר מגיעים, לפי עדויות, מראשון לציון, לוד ושאר יישובי הסביבה. היחס המספרי הזה משקף היטב

את הלך הרוח בעיר, שבה גרפה בבחירות האחרונות מפלגת כחול לבן 50.7% מהקולות. את המקום השני תפס הליכוד, עם 30.6% - כ-7,000 מצביעים.

החיכוך הראשון בין הקבוצות אירע בספטמבר, כשתומכי נתניהו קרעו שלט שהניפו המוחים נגדו. לאחר מכן, בסוף אותו חודש, אירעה תקיפתו של כרמי בוזגלו. תיק החקירה נגד התוקף מחכה כעת להכרעת הפרקליטות. מאז התקיפה, החלה הקבוצה הקטנה אך המאורגנת להתייצב במקום מדי שבוע.

משיחות בקבוצת הווטסאפ שלהם, שהגיעו לידי "הארץ", מתברר כי בנובמבר האחרון היו בה חברים שקראו לדרוס מפגינים נגד נתניהו. האיום, שפורסם בחדשות 13, לא יצא לפועל. באותו חודש, עודד פעיל בקבוצה להרוס צוללות מתנפחות שמתנגדי נתניהו התכוונו להביא עמם להפגנה. "אל תחכו", הוא כתב, "מהיום להתארגן על מסמרים וברגים, מה הבעיה?". גם איום זה לא התמשש.

גם בחודש האחרון לא פסקו התוכניות להתנכל למפגינים נגד נתניהו. כך, למשל, חבר בקבוצה פרסם בה לאחרונה תצלום של בניין שעליו נתלתה כרזת "בלפור זה כאן". הוא שאל: "נחשו מי גר שם?" — ונענה: "לא יודע, אבל צריך לפוצץ את העניין הזה במדבקות (עם הכתובת "שמאלנים בוגדים", ב"פ)".

הפרקטיקות של חברי הקבוצה מגיעות, ככל הנראה, ממגרשי הכדורגל - וכוללות בין היתר סימון טריטוריה באמצעות סטיקרים וגרפיטי. הפרקטיקות הללו מאומצות גם על ידי הצד השני: באחרונה גנבו והצטלמו פעילי שמאל בהתרסה עם שלט "שמאלנים בוגדים" שנלקח כשלל על ידי מפגינים תל אביבים שהגיעו לצעדה בעיר.

העובדה שחלק מתומכי נתניהו שפוקדים את ההפגנות מזוהה עם ארגון אוהדי בית"ר ירושלים "לה-פמיליה" אינה מרגיעה את המוחים מן העבר השני, המודאגים מהמצב בין כה וכה. "הם מכירים אותנו, הם יושבים בקבוצות שלנו, קוראים לי בשמי בהפגנות", אומרת הדס ענבר, אחת הפעילות המרכזיות בעיר, "לפני כמה שבועות הדביקו בבניין שלי, שיש בו שלט מחאה, דף בכתב יד עם המילים: 'לכו, ביבי המלך'". גם מני שני, שביתו סומן במדבקות כבר פעמיים, מתאר דפוס של חיפוש מפגינים על פי שם. "בהפגנות שואלים איפה מני", הוא אומר.

"חשוב לי שהבן שלי יראה שהמאבק נעשה"

כמו ענבר ושני, מרבית המפגינים של נס ציונה לא מחפשים חיכוך ואלימות. רבים מהם הם אנשי מחאת פתח תקוה לשעבר, כמו גם מחאת היחידים - חלקם נמצאים בעשור השישי והשביעי לחייהם. ואולם, כמו פעילי הימין, גם הם מאורגנים, חלקם בקבוצות ווטסאפ שנפתחו עוד לפני הבחירות האחרונות. התארגנות זו השתלמה בסגר השני, כשההפגנות בעיר החלו לפרוח. בינתיים הפכה נס ציונה למוקד המחאה הגדול ביותר באזור השפלה, והיא מושכת מפגינים רבים מכל האזור.

"הפוקוס של ההפגנות שלנו הוא השחיתות השלטונית, ולא המאבק עם הפרחחים האלה", מסביר צבי פלטיאל, שכתובת "סמאלן בוגד (הטעות במקור)" רוססה סמוך לביתו. פלטיאל מעיד כי כמה ימים לפני הופעת הגרפיטי, ניגש אליו אדם ואמר לו: "כשאתה נוסע הביתה שים לב לקיר שעל הכביש, אם יש משהו חריג תודיע לי ואם אין, אז תתחיל לעקוב".

אף שפלטיאל טוען כי לא נבהל מריסוס הכתובת, נראה שהוא בעמדת מיעוט. "הבן שלי מפחד ללכת עם דגל שחור כדי שהחברים שלו בבית הספר לא יגידו כל מיני דברים", מתארת מיטל, שמדבקות "שמאלנים בוגדים" הודבקו ליד ביתה. "זה ילד קטן ובשבילו אני מפגינה, כי חשוב לי שיראה שהמאבק נעשה ושנחנו מנסים לעשות פה שינוי, אבל זה מפחיד - ולא רק אותו".

"זאת מושבה שקטה, הסכנה שפה יתמקד הרעל ואולי תהיה פגיעה פיזית חלילה היא גדולה", מוסיף אבי בן דוד, עיתונאי והכוח העיקרי מאחורי המקומון הוותיק "כל נס ציונה" כבר יותר משלושה עשורים. לדבריו, "זאת פונקציה של תסכול, כשמגיעים לפה פעילים יש להם יותר אמביציה לפוצץ ולפרק".

בינתיים, ישנם גם תומכי ליכוד המודאגים נוכח הגרעין הקשה הפוקד את הצומת. "אני שואל את עצמי איך הגענו לזה שנס ציונה הפכה להיות מוקד", מודה שולי מזרחי, סגן ראש העיר ויו"ר סניף הליכוד המקומי, "יש את בלפור, יש את קיסריה, מה מצאו פה?".

מזרחי, שהפגין בעבר בעצמו עם תומכי נתניהו בצומת - ואף סיפק להם דגלי ליכוד - מספר כי הפסיק להגיע לאחר שתי הפגנות בעקבות ההתלהמות והקללות. "לא מתאים לי שבאים צעירים מלה-פמיליה ומקללים", הוא אומר.

"אני לא יכולה, אני לא מסוגלת לקלל, מה הקללות עוזרות?" תוהה מלכה לוי אליהו שיוצאת מדי יום להפגין מול בסיס פיקוד העורף ברמלה כשהיא מצוידת בדגל של הליכוד. "לה-פמיליה, בחיים שלי לא ידעתי מה זה, פתאום שמעתי את השם הזה. אמרתי להם הרבה פעמים שיפסיקו את הקללות, הם אמרו לי: 'ככה אנחנו'. אני מתביישת".

בדומה למזרחי, גם מלכה החליטה להפסיק לפקוד את ההפגנות בעקבות הקללות והאיומים. "יש שם אנשים בקרב מפגיני השמאל שאני מכירה טוב, חלקם שנים על גבי שנים", היא אומרת, "אני גרה בעיר עוד מעט 70 שנה, נס ציונה מעולם לא היתה ליכוד, תמיד היא היתה אדומה. ראיתי את הסיפור של הגרפיטי אצל פלטיאל והייתי בהלם. לאן הגענו?".

כמו רבים אחרים, גם מלכה מעידה כי מרבית חברי הקבוצה אינם גרים בנס ציונה - אך לא כולם: "יש כמה נערים מהעיר שאני מכירה יותר מדי מקרוב, שהתחברו לאחרונה לאנשים של לה-פמיליה, אבל מי שמובילים הם לא מהעיר... אמרתי להם הרבה פעמים שיפסיקו את הקללות, הם אמרו לי - 'ככה אנחנו', אני מתביישת. אני סיימתי שם, שבעתי. זה לא נותן לי כלום".